

Nakhlo vreme. Zhala pash pe phraleste, ko thagar okote.

– A be, bache! A be, tu kibor vreme phiresa? Nashti li te prandenastut?

– A be, mo phral! Me ka zhav akana i ka prandenav. Mangaa te prandenav – phela – okoleste thagareske rakli.

– Koa, ba?

– E, kay achhili herni!

– Tu hernya li mangesa te les?

– Mi hernya mangaa, mi sar?

Gele ko thagar.

– Thagara, mangasa te las te raklya!

– A-a-a! Mi rakli nanay ate!

– I herni, be!

– A, shtom si i hernyake ka dav la!

Lela la. Sgodinde la. Kerde la bori i hernya. Phanlela nay-palal ko talga. Hem chamkerela, hem zhala.

Zhana, dikhena i borya. Phenna:

– O-o-o! Herni! Hernya bori kerena!

Ingelde la ko thagarlwki, o phraleskoro. Pribirindyas la andi staya. Lesko phral phela:

– A be, mo phral! Oti lilyan kala hernya?

– Bache! Kaya nanay herni!

Mashkar rakya inkalela e kichines. „Tak“ – ko kan. Svetindyas i rakli.

Lesko phral:

– A, mo phral! Herni sinya, ama achhili manush?

Bichhalela teligrama pe papuske. Avla, dikhla.

– Papu! Tu so phendyan? Chi na desa la mange, a? Akana dikh, sar indyom la! Kerdyom la me herni!

– A, tu kerdyan la?

– Ami sar! Mangesa te kerav la pala herni?

– Sar kerdyan la tu herni, be?

Hay chukninela la ko kan – hop, pala achhili herni. Chukninela la ko kan, pala achhyola.

– Kerdim li la?

– Kerdin la!

Akana zhivinela peske lasa.